

עפ"ת 11862/11/13 - יאנה גרטנפלוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ת 11862-11-13 גרטנפלוס נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט כמאל סעב
יאנה גרטנפלוס
נגד
מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערערות עו"ד שלמי לוי.

בשם המשיבה עו"ד שגב אדלר.

פסק דין

לפניי ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "בית משפט לתעבורה"), אשר ניתן ביום 08/10/13, על ידי כב' השופט א. סלאמה (ס.ג.) בתיק תת"ע 2584-09-13.

הערעור מופנה כנגד חומרת עונש הפסילה בפועל וכן שאר רכיבי הענישה.

המערערת הובאה לדין בגין נהיגת רכב בדרך עירונית במהירות של 101 קמ"ש כשהמהירות המותרת במקום היא 50 קמ"ש ולכן יוחסה לה עבירה לפי תקנה 54 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

בכתב האישום נטען כי העבירה בוצעה ביום 17/05/13, בדרך רבין שבקריית אתא.

המערערת התייצבה לדין ביום 08/10/13, הודתה בעבירה שיוחסה לה ובית משפט לתעבורה גזר את דינה לעונשים הבאים:

950 ₪ קנס שישולם ב- 3 תשלומים, 50 ימי פסילה בפועל ו- 3 חודשי פסילה על תנאי.

כאמור, הערעור מופנה כנגד חומרת הדין.

המערערת טוענת כי יש להקל בדינה בשל כך שהעונש שהוטל עליה חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

לדעת המערערת, בית משפט לתעבורה לא נתן משקל הולם לנסיבותיה ולנסיבות ביצוע העבירה.

במקום ביצוע העבירה התרחשו עבירות דומות, על ידי נהגים אחרים ובשל נסיבות המקום, בזמן הרלוונטי, עתרה המשיבה במקרים הקודמים, לטענת המערערת, לעונש קנס בלבד על סך 250 ₪.

לדעת המערערת עונש הפסילה לתקופה כה ממושכת אינה פרופורציונאלית ביחס לעבירה שבוצעה במקום בתקופה הרלוונטית, זאת משום שהשוטר שערך את הדוח לא התייחס לקיומם של תמרורים המורים על מהירות מקסימאלית של 50 קמ"ש משני צדי הכביש ומכך ניתן להסיק שבפועל לא הוצבו תמרורים כדין.

יחד עם זאת, המערערת אינה חולקת על כך שהשוטר שערך את הדוח בדק קיומם של התמרורים 424 המורים על דרך עירונית, כפי שעולה מהדוח.

המערערת טענה כי במקום ביצוע העבירה בוצעו עבודות בכביש לשם הוספת נתיב תחבורה ציבורי, כך שבאותו קטע כביש המהירות היא 70 קמ"ש בהתאם לתמרורים שהיו מוצבים שם, אך בשל ביצוע העבודות בכביש, תמרורים אלו הוסרו וכי בגמר ביצוע העבודות בכביש, התמרורים הוצבו שוב. בעניין זה אומר כבר עתה כי הדבר לא עולה מפרוטוקול בית משפט לתעבורה והמערערת לא טענה זאת בפניו.

עוד נטען כי בית משפט לתעבורה לא נתן ביטוי בקביעת העונש לעברה התעבורתי הנקי של המערערת ולמשך תקופת נהיגתה העולה על 6 שנים.

בא כוח המערערת הפנה לנסיבותיה האישיות של המערערת, נסיבות לא קלות לכל הדעות והוסיף כי היא המפרנסת היחידה של משפחתה, כך שנטל כבד רובץ על כתפיה, לכן עונש פסילה בפועל כה ארוך, עלול לפגוע בה ובבני ביתה.

המערערת עובדת מחוץ לעיר מגוריה והיא זקוקה לרישיון הנהיגה על מנת להגיע למקום עבודתה.

מכל אלה, ביקשה המערערת לקבל את הערעור ולהקל בדינה.

המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. לטענת המשיבה, המערערת מעלה טענות כנגד הכרעת הדין, למרות שבפני בית

משפט לתעבורה הודתה בביצוע העבירה.

המערערת לא הגישה בקשה להגשת ראיות חדשות כפי שעולה מטענותיה ביחס לנסיבות ביצוע העבירה ומצב הכביש בעת הרלוונטית.

עוד טענה המשיבה כי המערערת לא הציגה מסמכים ופסקי דין שיש בהם כדי להעיד על גישה שונה מטעם המשיבה ביחס לעבירות המהירות שבוצעו על ידי אחרים במקום ובמועד בו בוצעה העבירה על ידי המערערת.

אמירותיו של בא כוח המערערת היו כלליות מבלי לתת פרטים ביחס למספר המקרים ולאופן תיקון כתב אישום. על כן, לא ניתן לקבל את טענותיו בעניין זה.

זאת ועוד הטענות שהעלתה המערערת חייבו פנייה מתאימה לבית משפט לתעבורה לשם חזרה מהודיה והליך שכזה, לא נעשה. על כן, יש לדחות את כל טענות המערערת בעניין זה, לגישת המשיבה.

המשיבה הוסיפה וטענה כי העונש שהוטל על המערערת אינו חורג מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים. המערערת נסעה במהירות של 101 קמ"ש במקום בו המהירות המותרת היא 50 קמ"ש.

לדעת המשיבה, חומרת העבירה והסכנה הנשקפת ממנה חייבו הטלת ענישה הולמת תוך שהמשיבה מפנה לפסקי דין של מותב זה בעפ"ת (חיפה) 10772-12-12, **הרצל כהן נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 11/02/13) ועפ"ת (חיפה) 18569-07-12, **פרח נג'ואן נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 07/11/11) (להלן: "**הפסיקה**").

על יסוד הנימוקים הנ"ל, ביקשה המשיבה לדחות את הערעור.

לאחר שעיינתי בהודעת הערעור, בגזר דינו של בית משפט לתעבורה ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

העבירה בה הורשעה המערערת עבירה חמורה. נהיגה במהירות של 101 קמ"ש בתוך עיר לכל הדעות היא מסוכנת ועלולה לגרום לאירוע יותר חמור מאשר התרחש בפועל כשבעניין זה אפנה לפסיקה הנ"ל וגם להפניות שהובאו שם.

בית משפט לתעבורה בחן את נסיבות ביצוע העבירה, את נסיבותיה האישיות וכן את הנסיבות האחרות של המערערת והשית עליה עונש הולם שאינו חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים.

בחנתי את טענות המערערת ולא שוכנעתי כי היא הצביעה על טענה שנעלמה מעיניי בית משפט לתעבורה, כך שנלקחו

בחשבון כל השיקולים הרלוונטיים ומכאן שלא נפלה שגגה בגזר דינו של בית משפט לתעבורה.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

היה וניתן צו עיכוב ביצוע גזר הדין בטל בזה הצו ועל המערערת לקיים את גזר דינו של בית משפט לתעבורה כשמניין הזמן יהיה מיום מתן פסק דין זה.

כדי להסיר ספק, אציין כי על המערערת להפקיד את רישיונה לשם תחילת מניין עונש הפסילה.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ד, 26 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.